

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2021. december 12-én, ádvent harmadik vasárnapján.

126. zsoltár 1-3. verse: „Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkialtás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk”.

Kedves Testvéreim!

Ádvent harmadik vasárnapján, amikor már egyre jobban közeledik karácsony ünnepe, akkor sokakban előjön az érzés, hogy nem lesz mindenre idő. Talán fellép egy kis pánik is, hogy mindjárt itt az ünnep, és feszültségben élünk, és elveszítjük a békességünket. Mennyire furcsa ez, Kedves Testvéreim! Az az ünnep, amiben Isten elhozta a földre a békességet Jézus Krisztusban, az az ünnep, amelyikben a teljes örömet, a felszabadultságot hozta Isten közénk, az az ünnep a feszültségről, meg szorongásról szól. Van azonban egy jó hírem. Csak Jézus Krisztus nélkül szól minden a félelmeinkről és az aggodalmainkról, csak Jézus Krisztus nélkül érezzük azt, hogy nem érjük utol magunkat. Csak Jézus Krisztus nélkül lesz az ünnep ünneptelenné, az örömünk felszínessé, a békességünk pedig megtanult viselkedéssé. Ővele együtt minden megváltozik, Ővele együtt minden megújul.

Isten ugyanis megfordított mindent. Ahogyan ez a felolvasott zsoltár is elmondta, „amikor jóra fordította Sion sorsát az Úr”. Sok esetben rossz irányba haladt a választott nép élete. Volt olyan, hogy a külső körülmények miatt volt rossz minden, amikor Egyiptomban voltak a rabszolgaságban. De volt olyan is, hogy saját bűne miatt jutott a nép nyomorúságba. Amikor elfordultak Istentől, és idegen hatalmak nyomták el őket. Amikor bálványokat imádtak, és az országban gyűlölet, széthúzás és kizsákmányolás folyt. Amikor nem foglalkoztak semmi mással, csak magukkal, akkor fogságba hurcolták őket, és vége lett az országnak.

Azonban mindegyik történet folytatódott. Egyiptomból kihozta Isten a népet, és egy új országot adott nekik. Amikor Istenhez kiáltottak, akkor érkeztek a bírák és megszabadították a népet az idegen hatalmaktól. Amikor felismerték, hogy nincsen más esély a túlélésre, csak az, hogyha az Isten útján járnak, akkor megújult az istentiszteleti élet, akkor megújult a társadalmi élet, akkor megjelentek ismét az Isten törvényei. Amikor pedig letelt a büntetése a népnek Babilonban, akkor visszatérhettek az országba, újjáépíthették a templomot, és új életet kezdhettek. Isten jóra fordította újra és újra a népe sorsát.

Amikor karácsonyra készülünk, akkor egy ilyen fordulatról van szó. Jóra fordította Isten a sorsunkat Jézus Krisztusban! Amíg Ő nem jött el a földre, addig távoli volt a Mindenható. Amíg Ő nem jött el a földre, addig elérhetetlen volt az Örökkévaló. Amíg Ő nem jött el a földre, addig áldozatokat kellett bemutatni a bűnbocsánatért. Krisztusban azonban megtörtént a fordulat. Előttünk van Őbenne az út, az igazság és az örök élet, ahogyan a prédikáció előtti énekekben énekeltük is. Jóra fordította sorsunkat az Úr! Nem a kárhozat felé haladunk, nem a sötétség felé haladunk, nem a szakadék felé haladunk, hanem az örök élet felé, a világosság felé, a híd felé, amely Istenhez vezet el minket!

Azt pedig ne felejtjük el, hogy jóra fordította személyesen is életünket az Úr! Nem jó irányba haladtunk Krisztus nélkül, de a megfelelő irányba terelt minket. Túrázás alkalmával, amikor térképet veszünk a kezünkbe, akkor sok esetben a megfelelő irány megtalálásának érdekében úgy forgatjuk a térképet, hogy az úttal megegyező irányba álljon. Ha Észak felé néz a térkép, akkor nem biztos, hogy olyan könnyen rátalálunk a megfelelő útra, de ha irányba áll, akkor már csak a kellő figyelem kell, és a jó úton fogunk továbbmenni.

Jézus Krisztusban ugyanez történt meg velünk is. Álltunk egy bonyolult útkereszteződésnél, és fogalmunk sem volt, hogy merre menjünk tovább. De Isten elküldte az Ő Egyszülött Fiát a földre, hogy térképet adjon a kezünkbe a menny felé, hogy beállítsa a térképet a megfelelő irányba. Most már tudjuk, hogy merre vezet az út. Nem vagyunk elveszettek. Jóra fordult a sorsunk. Pontosan úgy, ahogyan Pál apostol is leírta Timóteusnak: „Jóllehet előbb őt káromló, az övét üldöző és erőszakos ember voltam, mégis irgalmat nyertem, mert hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem. De bőségesen kiáradt rám a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok”. (Timóteushoz írt első levél 1. rész 13-15. verse) Isten Jézus Krisztusban jóra fordította Pál sorsát, ez a Pál-fordulás. Nem Pál fordult meg, hanem Isten fordította jóra az ő életét. Így fordította és fordítja jóra a mi életünket is!

Mit is jelent a jóra fordítás? Bizony azt, hogy az életünk nem jó irányba halad. De azt is ki merem mondani, hogy az életünk Jézus Krisztus nélkül nem jó. Krisztus nélkül ugyanis csak a rossz látszódik. Csak a

***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben
2021. december 12-én, ádvent harmadik vasárnapján.***

reménytelenség látszódik. Csak annyit veszünk észre, hogy ez a vírushelyzet megint felborítja az ünnepre való készülésünket, és az ünnepünket. Csak annyit veszünk észre, hogy mindenféle korlátozások vesznek körül bennünket. Csak annyit veszünk észre, hogy a különböző nézeteket vallók egymásnak feszülnek, és egymással harcolnak. Krisztus nélkül nem érkezik el a fény.

Amikor Isten jóra fordította a sorsunkat, akkor nem tett mást, mint azt, hogy elküldte a fényt ebbe a világba. Ahogyan Megváltónk magáról mondta: „én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága”. (János evangéliuma 8. rész 12. verse) Aki Jézus Krisztusban hisz, annak az élete nem csak megfelelő irányba néz, hanem látni is fogja az utat maga előtt.

A Jézusban megjelenő fényesség olyan, mint amikor a teljes sötétségben megjelenik a fény. Egy alkalommal későn este tartottam hazafelé. Ahogyan haladtam a sötétben, néha felkapcsoltam a reflektort, hogy jobban lássak, aztán ha valaki közeledett szemből, akkor lekapcsoltam. Egy kanyar előtt éppen szembe jött egy autó, és amikor elhaladt mellettem, akkor felkapcsoltam a reflektort. De ahelyett, hogy nagyobb fény lett volna, teljes sötétségbe borult minden. Utólag derült ki, hogy az egyik vezetékben volt egy hajszáltrepedés, és nem mindig volt rendes az érintkezés. Ott voltam a kanyarnál, és csak Istenben bízhattam abban a pár tizedmásodpercben, amíg újra nem kapcsoltam a világítást, és fényes nem lett minden. Ilyen az, amikor Jézus Krisztus megjelenik az életünkben. Ilyen az, amikor jóra fordítja sorsunkat az Úr. Ismét látjuk magunk előtt az utat, ami örömmel teljes, ami szép, ami jó.

Ettől a megjelenő világosságtól pedig olyan öröm lesz bennünk, hogy azt érezzük, mintha álmodnánk. Mintha nem is velünk történné mindez. „Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók”. Biztosan átélte már mindenki azt az érzést, amikor egy nehezebb út végén eljutott valahova, hogy először fel sem fogta, hogy mi történt. Többórás megerőltető utazás végén beléptünk az otthonunkba. Több hetes, hónapos, vagy éves készülést követően sikerült egy vizsgánk. Sok éves tervezés, munka, küzdelem után felépült a házunk, és eltölthettük az első éjszakát a falak között. Az első percekben, vagy talán az első napokban is olyan az érzésünk, mintha álomban lennénk. Olyan nagy dolgot tett velünk Isten, olyan komoly eredménnyel ajándékozott meg, olyan fordulatot hozott el, hogy fel sem tudjuk fogni. Ilyen ajándék az is, amit nekünk Jézus Krisztusban megadott.

Ádventben ezt élhetjük meg Kedves Testvéreim! Észrevezzük azt a fordulatot, azt a csodát, amit Isten tett értünk. Észrevezzük azt a hosszú utat, amin keresztül idáig eljutottunk. Észrevezzük azt az örömet, amit az jelent, hogy Isten eljött testben erre a földre. Legyen hát a mi ádventünk is olyan, mint ahogyan a zsoltár elénk adja: „Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkialtás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk”.

Ámen!